

MBS077

ARIEL HUNGARY - BIBLIATANÍTÁSOK

A SÁTÁNRÓL SZÓLÓ TAN

Dr. Arnold Fruchtenbaum

BIBLIATANITASOK@GMAIL.COM

Tartalomjegyzék

BEVEZETÉS

I. SÁTÁN LÉTE

II. SÁTÁN EREDETE

III. SÁTÁN BUKÁSA

- A. Az első bűnös: Sátán
- B. Az első bűn: a büszkeség
- C. Sátán bukása: a bűn következménye
- D. Sátán végső ítélete

IV. SÁTÁN SZEMÉLYISÉGE

- A. A személyiség jellemzői által bizonyított
 - 1. Értelem
 - 2. Érzelem
 - 3. Akarat
- B. Személyes névmások használata bizonyítja
- C. Egy személyiség tettei bizonyítóak
- D. Erkölcsileg felelős egyénként kezelik

V. SÁTÁN ELNEVEZÉSEI

- A. Sátán nevei
 - 1. Sátán
 - 2. Ördög
 - 3. Béliál
 - 4. Belzebúb
- B. Sátán címei
 - 1. Fényes csillag, hajnal fia
 - 2. A pusztító
 - 3. E világ fejedelme
 - 4. A levegőbeli hatalmasság fejedelme
 - 5. E világ istene
 - 6. A gonosz
 - 7. Felkent kerub
 - 8. A démonok fejedelme
 - 9. Tírus királya
 - 10. Babilon királya
- C. Sátán jellemzése
 - 1. A testvérek vádlója
 - 2. A világosság angyala
 - 3. A kísértő
 - 4. Csaló
 - 5. A lélek, mely az engedetlenség fiaiban munkálkodik
- D. Sátán állati ábrázolása
 - 1. A kígyó
 - 2. A sárkány
 - 3. Ordító oroszlán

VI. SÁTÁN TERMÉSZETE

- A. Sátán teremtmény
- B. Sátán kerub
- C. Sátán az angyalok első rendjébe tartozik
- D. Sátán spirituális lény
- E. Sátán megerősített bűnös
 - 1. Ambiciózus büszkeséggel
 - 2. Igaztalanságokkal
 - 3. Ravaszsággal
 - 4. Csalárdsággal
- F. Sátán csodákat hajthat végre
- G. Sátán korlátozott lény

VII. SÁTÁN HAT LAKHELYE

- A. Isten trónja
- B. Éden ásványi kertje
- C. Az atmoszférikus menny
 - 1. Bejárás a mennybe
 - 2. Bejárás a földre
- D. A Föld
- E. A mélység
- F. A tűznek tava

VIII. SÁTÁN MUNKÁJA

- A. Sátán munkája a kozmoszban
 - 1. A görög megfelelők
 - 2. Meghatározás
 - 3. A kosmos tana
 - a. Sátán uralma a kosmos fölött
 - b. A gonosz teljessége a kosmosban
 - c. A kísértés területei a kosmosban
 - d. A kosmos vágyai
 - e. A kosmos tehetetlensége
 - f. Isten szeretete a kosmos iránt
 - g. A Fiú programja a kosmosra
 - h. A hívő helye a kosmosban
 - i. A kosmos átmeneti természete
- B. Sátán munkája az Ószövetségben
 - 1. Sátán: a bűn szerzője
 - 2. Sátán: az ember bukásának okozója
 - 3. Sátán: Jób vádlója
 - 4. Sátán: Jób kínozója
 - 5. Sátán: a vitázó
 - 6. Sátán: a motiváló
 - 7. Sátán: Izrael vádlója
 - 8. Sátán jelenléte a hitetlen ítéletekor
- C. Sátán munkája Istennel kapcsolatban
 - 1. Szembenállás Isten személyével
 - 2. Szembenállás Isten programjával
 - a. Hamisított vallás

- b. Hamisított messiások
 - c. Hamisított követők
 - d. Hamisított teológia
 - e. Hamisított csodák
- D. Sátán munkája a Messiás életében
1. Megpróbáltatott konfliktus
 2. Sátánnak a Messiás életére törő kísérletei
 3. Sátán megkísérti a Messiást
 4. Sátán embereket használ a Messiás munkája ellen
 5. Sátán motiválta azt, hogy Péter megtagadta Jézust
 6. Sátán felelőssége Júdás árulásában
- E. Sátán munkája a pogány nemzetekkel kapcsolatban
1. Sátán okozza a nemzetek bukását
 2. Sátán megteveszti a nemzeteket
 3. Sátán befolyásolja a nemzeteket
 4. Sátán hatalmazza fel az Antikrisztust
 5. Sátán gyűjti össze a seregeket a végső konfliktusra
 6. Sátán vezeti a pogányokat a végső felkelésben
- F. Sátán munkája Izraellel kapcsolatban
- G. Sátán munkája a nem hívőkkel kapcsolatban
1. Sátán megpróbálja megakadályozni azt, hogy higgyenek az evangéliumnak
 2. Sátán elősegíti a hazugsághoz való vonzalmat
 3. Sátánnak hatalma van a nem hívők halála felett
 4. Sátán szenvedést és elnyomást okoz
 5. Sátán nem hívőket vet a hívők közé
 6. Sátán nem hívőket használ az evangélium elferdítésére
 7. Sátán energizálja saját szolgálóit
 8. Sátán nem hívőket használ arra, hogy ellenszegüljenek az evangéliumnak
- H. Sátán munkája a hívőkkel kapcsolatban
1. Sátán megrostálja a hívőket
 2. Sátán akadályozza a hívőket
 3. Sátán előnyt szerez a hívőkkel szemben
 4. Sátán rászéd hívőket
 5. Sátán gyötri a hívőket
 6. Sátánnál van a halál fölötti hatalom az exkommunikált hívők esetében
 7. Sátán belülről irányít néhány hívőt
 8. Sátán hadakozik a szentek ellen
 9. Sátán vádolja a hívőket
 10. Sátán kételyt ébreszt a hívő elméjében
 11. Sátán üldöztetést szít
 12. Sátán beszivárogozik a gyülekezetbe
 13. Sátán elősegíti a gyülekezeti megosztást
 14. Sátán megkísérti a hívőket
 15. Sátán felfalja a hívőket
 16. Sátán elhiteti a hívőket
 17. Sátán ráveszi a hívőket arra, hogy elveszítsék a hitüket
 18. Sátán megpróbálja legyőzni a hívőket
 19. Sátán visszaél az Írásokkal
 20. Sátán eljárásai a hívők ellen
 21. Sátán munkája a jövőben

IX. SÁTÁN ÍTÉLETE

- A. Sátán ítélete a bukásakor
- B. Sátán ítélete az Édenben
- C. Sátán ítélete a Messiás keresztjénél
- D. Sátán ítélete a nagy nyomorúság közepén
- E. Sátán ítélete a nagy nyomorúság végén
- F. Sátán ítélete a nagy fehér királyiszéknél
- G. Sátán ítélete a tűznek tavában

X. A HÍVŐ FELELŐSSÉGE

- A. A hívő fegyverzete
- B. A hívő hatalma
- C. A hívő ébersége
- D. A hívő közbenjárója
- E. A hívő rendelkezésére álló elvek

Öltözzétek föl az Isten minden fegyverét, hogy megállhassatok az ördögnek minden ravaszságával szemben. Mert nem vér és test ellen van nekünk tusakodásunk, hanem a fejedelemségek ellen, a hatalmasságok ellen, ez élet sötétségének világbírói ellen, a gonoszság lelkei ellen, melyek a magasságban vannak.

Efézus 6:11-12

BEVEZETÉS

Ez a tanulmány Sátánról szól, a „sötétség angyaláról”. Célunk az, hogy részletes tanulmányt készítsünk erről az egyénről azért, hogy szétoszlassunk számos hamis szemléletet, amelyek vele kapcsolatban terjednek. Ezt a tanulmányt tíz részre osztjuk.

Három gyakori hamis szemlélet létezik. Az első az, hogy Sátán nem személy, vagy lény, csak egy gonosz elv, amellyel mindenkinek küzdenie kell. A másik téves felfogás Sátánt illetően az, hogy ő a közvetlen okozója minden ember minden bűnének, így amikor valaki vétkezik, azt mindig az ördögre keni. A harmadik pedig az, hogy Sátán, vagy valamelyik démonja felelős minden fizikai és mentális rendellenességért.

I. SÁTÁN LÉTE

A Biblia egyértelműen tanítja, hogy Sátán létezik. Ezt három dologból láthatjuk. Először is, Sátánt az Ószövetség harminckilenc könyvéből hét könyvben említik: I. Mózesben, I. Krónikákban, Jób könyvében, Zsoltárokból, Ézsaiásban, Ezékielben és Zakariásban. Másodszor, az Újszövetség huszonhét könyve közül tizenkilenc említi Sátánt: Máté, Márk, Lukács, János, Apostolok Cselekedetei, Rómabeliek, I. és II. Korinthus, Efézus, I. és II. Thesszalonika, I. és II. Timóteus, Zsidókhoz írt levél, Jakab, I. Péter, I. János, Júdás és Jelenések könyve. Bár Sátánt nem említi az összes újszövetségi könyv, minden újszövetségi szerző említi. Harmadszor, és ez nagyon fontos, a Sátán létét maga a Messiás is tanította. A négy evangéliumban Sátánt összesen huszonkilencszer említik, és ebből huszonötöszer a Messiás. A következő versek olyan példák az evangéliumból, amelyekben Jesua (Jézus) Sátán létezését tanította: Máté 4:10, Márk 3:26, Lukács 13:16 és János 12:31.

Így nincs is kérdés efelől, hogy a Biblia tanítja Sátán létét. Nem csupán képzeletbeli lény vagy kisugárzás; több a gonosz elvnél. Valós lény, és a Biblia mind az Ó-, mind pedig az Újszövetségben tanít a létezéséről. Sátán nem csak az apokaliptikus vagy látnoki könyvekben szerepel, amelyek számos szimbólummal teljesek, mint például a Jelenések könyve, hanem prófétai és történelmi könyvekben is. A Biblia egyértelműen tanítja Sátán létezését.

II. SÁTÁN EREDETE

A Sátán eredetéről szóló fő írásrész **Ezékiel 28:11-15**:

És lőn az Úr beszéde hozzám, mondván: Embernek fia! kezdj gyászéneket Tírus királyáról, és mondd néki: Így szól az Úr Isten: Te valál az arányosság pecsétgyűrűje, teljes bölcseséggel, tökéletes szépségben. Édenben, Isten kertjében voltál; rakva valál mindenféle drágakövekkel: karniollal, topázzal és jáspissal, társiskővel és onixsal, berillussal, zafírral, gránáttal és smaragddal; és karikáid mesterkézzel és mélyedéseid aranyból készültek ama napon, melyen teremtetél. Valál felkent oltalmazó Kérub; és úgy állattalak téged, hogy Isten szent hegyén valál, tüzes kövek közt jártál. Feddhetetlen valál útaidban attól a naptól fogva, melyen teremtetél, míg gonoszság nem találtaték benned.

Sátán eredetét illetően ez a rész négy dolgot mutat meg nekünk. Először is, amikor Sátán teremtett, ő volt *„az arányosság pecsétgyűrűje, teljes bölcseséggel, tökéletes szépségben* (11-12 vers). Az *„arányosság pecsétgyűrűje”*-ként fordított héber kifejezés jelentése „egy mintát betölteni”, „egy tervezetet betölteni”. Az Ezékiel által elénk vetített kép az, hogy amikor Isten elkezdte teremtő munkáját, úgy döntött, hogy önmagát egy meghatározott mintára vagy tervezetre korlátozta, amelyet nem volt hajlandó meghaladni. Amikor az állatokat teremtette, ők ennek a mintának csak egy részét töltötték ki; amikor megteremtette az embert, a mintának ismét egy része lett kitöltve; az angyalok teremtésével a minta még inkább ki lett töltve. Ám amikor Isten ezt a bizonyos lényt megteremtette, akkor *bepecsételte* a mintát (annak teljességét), vagyis a *bölcsesség és szépség* terén kitöltötte az egész mintát. Ez azt jelenti, hogy az összes teremtett lény közül Sátán messze a legbölcsebb és a legszebb. Mindazok a portrék, amiket a művészek az évszázadokon át Sátánról festettek, s amelyek rútnak, kísértetiesnek és félelmetesnek ábrázolták őt egyszerűen tévesek, hiszen mindennek éppen az ellenkezője az igaz. Az összes teremtett lény közül Sátán valójában a legbölcsebb és a leggyönyörűbb.

Sátán eredetével kapcsolatban a második dolog az, hogy ő teremtett lény (13. vers); nem létezett az örökkévaló múltban. Sátán nem csupán egy „örökkévaló gonosz elv”, amely mindig is az „örökkévaló jó elve” mellett létezett. Valós lény, akit Isten teremtett. Teremtésének idején két dolog jellemezte. Először is, kövek borították, amitől „szikrázó” lett. Másodszor pedig, ő volt felelős a karikákért (*a kézi dobokért – a szerk.*) és mélyedésekért (*a sípokért - a szerk.*), amelyek az imádat részét képezték. Amikor Sátán megteremtett, az ő szolgálata volt a trónon ülő Isten mennyei imádatát vezetni. Sátánt, mint a mennyei papot írja le, aki Isten imádatát vezeti.

Sátán eredetével kapcsolatban a harmadik dolog az, hogy teremtésekor *kerubnak* teremtett (14. vers). Az angyali lényeknek három rendje van. A legalacsonyabb az angyalok rendje, és élükön Mihály a fő-, vagy arkangyal. Az angyalok fölött állnak a *szeráfok*, a *szeráfok* fölött pedig a *kerubok*. Amikor Sátán megteremtett, nem a legalacsonyabb, angyali rendbe tartozott, nem is a középső, szeráfi rendbe, hanem *kerubnak*, a legmagasabb rendű lénynek lett teremtve. A 14. vers azt mondja, hogy *felkent kerub* volt. Amikor megteremtett a többi *kerubbal* egyenrangú *kerub* volt. Valamikor az örökkévaló múltban azonban Isten

kiválasztotta ezt a bizonyos kerubot és *felkente* őt, vagyis „messiásolta” őt, s ezzel tekintélyt szerzett az összes többi kerub fölött. Ahogyan Mihály az arkangyal az angyalok fölötti tekintély, úgy Sátán a kenetével ark-kerub lett, az összes többi kerub fölötti tekintély.

Sátán eredetével kapcsolatban a negyedik dolog az, hogy teremtésekor *tökéletes* volt (15. vers). Isten hibátlannak teremtette. Annyira tökéletes volt, hogy megvolt az az egyedi képessége, amelyet úgy neveznek, hogy „az ellentétes döntés hatalma”, vagyis az a képesség, amellyel az egyén saját természete ellenére dönt. Isten nem rendelkezik ezzel a képességgel, s Isten ezért nem képes vétkezni; nem cselekedhet isteni természete ellenére. Sátánnak megvolt az ellentétes döntés hatalma. Szent és tökéletes volt, de képes volt tökéletlen és szentségtelen döntés meghozatalára.

Összegzés: Ezékiel Sátánról szóló tanítását öt pontban foglalhatjuk össze. Először is, Sátán teremtett lény, ezért nem öröktől fogva létezik. Másodszor, tökéletesnek teremtett, hibátlannak. Harmadszor, kerubnak teremtett, a mennyi lények legmagasabb rendjébe tartozott. Negyedszer, mivel a bölcsesség és szépség vele pecsételtetett be, ő volt a legbölcsebb és legszebb lény az összes teremtett lény között. Ötödször, *felkent kerub* volt, vagyis az összes teremtett lény között ő volt a legnagyobb hatalmú és tekintélyű.

III. SÁTÁN BUKÁSA

Sátán bukását az Írás négy része taglalja.

A. Az első bűnös: Sátán

Az első rész I. János 3:8, ahol János azt mondja, hogy az ördög *kezdetől fogva* vétkezett. A lényeg az, hogy az első bűnös Sátán volt.

B. Az első bűn: a büszkeség

A második rész I. Timóteus 3:6. Ebben az összefüggésben Pál felsorolt egy sor olyan jellemzőt, amellyel a helyi gyülekezet leendő vénjének rendelkeznie kell. Ezek között a jellemezők között Pál kijelenti: *Ne legyen új ember, nehogy felfuvalkodván, az ördög kárhozatába essék.*

Új hívőt soha nem szabad tekintéllyel bíró pozícióba helyezni a helyi gyülekezetben, mert minden új hívő lelkileg éretlen, egyszerűen annál a ténynél fogva, hogy új hívő. Ha vezetői szerepet kap, mielőtt lelkileg készen állna erre, büszkévé válhat, s ettől ugyanabba a bűnbe eshet, ami Sátán bukását is okozta. Az első bűn tehát a büszkeség bűne volt, és az első bűnös Sátán volt.

C. Sátán bukása: a bűn következménye

A harmadik írásrész **Ezékiel 28:15-19**: *Feddhetetlen valál útaidban attól a naptól fogva, melyen teremtettél, míg gonoszság nem találtaték benned. Kereskedésed bősége miatt belső erőszakossággal telt meg és vétkezél; azért levetélek téged az Isten hegyéről, és elvesztélek, te*

oltalmazó Kérub, a tüzes kövek közül. Szíved felfuvalkodott szépséged miatt; megrontottad bölcsességedet fényességében; a földre vetettelek királyok előtt, adtalak szemük gyönyörűségére. Vétkeid sokaságával kereskedésed hamisságában megfertőztetted szenthelyeidet; azért tüzet hoztam ki belsődből, ez emésztett meg téged; és tevélek hamuvá a földön mindenek láttára, akik reád néznek. Mindnyájan, akik ismertek a népek közt, elborzadnak miattad; rémségessé lettél, s többé örökké nem leszel!

Ebben a fejezetben Ezékiel részletekkel szolgál Sátán bukásáról. A 15. versben szereplő kijelentés áll a legközelebb ahhoz, hogy megismerjük a bűn eredetét: *gonoszság találaték benned* (Sátánban). Egy tökéletes, szent lényben valahogyan gonoszság találatott. A 16. vers leírja, hogy miben is állt ez a gonoszság: *vétkezél*. Hogyan vétkezett? *Kereskedése bősége miatt*. Ennek a héber kifejezésnek a jelentése ez: „ide-oda menni egyik személytől a másikig, egyik helyről a másikra.” Amikor gonoszság találatott Sátánban egyik angyaltól a másikig ment, hogy megpróbálja biztosítani hozzá való hűségüket úgy, hogy Istent rágalmazta. Sátán meggyőzte az angyalok megszámlálhatatlan seregének egyharmadát, akik csatlakoztak hozzá, a kétharmaduk azonban nem ezt tette. Sátán kifejezett bűne itt az volt, hogy rágalmazta Istent minden angyalnak. Ez a bűnös tett a büszkeség bűnében gyökerezett; majd a rágalmazás bűne *erőszakossághoz* vezetett; Sátán *erőszakot* okozott a mennyben azért, hogy egy felkelést vezetett.

Mivel Sátán ezen a két módon vétkezett, a 16. vers szerint kivettetett első két lakhelyéről. Először is *levettetett az Isten hegyéről*; többé már nem ő volt Isten trónjának őrzője, sem pedig a mennyei főpap, aki az imádatot vezette. Másodszor, *elpusztított a tüzes kövek közül*; többé nem ő irányította az eredeti földet, amely telve volt drágakövekkel első teremtése alkalmával.

A Sátánban talált gonoszság a természetében lévő belső romlottsággal volt kapcsolatban. Először is, megromlott a tökéletes, szent természete. Másodszor, a romlottság bűnös tettehez vezetett, amely két részből állt: angyalról angyalra járt rágalmazva Istent, és erőszakot tett a mennyben a lázadás vezetésével. Az alapvető ok a büszkeség volt. A büszkeség vezetett Sátán gonoszságához, amely cserébe a bűn tettehez vezetett. Tökéletes *szépsége* miatt büszkesége *felemeltetett*, és a *fényességében* lakozó büszkeség megrontotta *bölcsességét*. Amikor már képtelen volt helyesen gondolkodni, elkezdett helytelenül elmélkedni a szépségéről, a bölcsességéről, a hatalmáról és a tekintélyéről. Ahelyett, hogy továbbra is alávetően alávetette volna magát Istennek, aki mindezeket adta neki, telve lett büszkeséggel. Még mindig ő a legbölcsebb minden teremtmény közül, ám a bölcsessége megrontott; s mivel a büszkesége a bölcsesség megrontásához vezetett, *gonoszság találatott benne* (15. vers). Bűnös természetet fejlesztett ki, amely bűnös tettekhez vezetett. Ezékiel Sátán jövőbeli, végső ítéletével zárja le témáját (18. és 19. versek).

D. Sátán végső ítélete

A Sátán bukásával foglalkozó negyedik írásrész **Ézsaiás 14:12-14**: *Miként estél alá az égről fényes csillag, hajnal fia!? Levágattál a földre, aki népeken tapostál! Holott te ezt mondtád szívedben: Az égbe megyek fel, az Isten csillagai fölé helyezem ülőszékemet, és lakom a gyülekezet hegyén messze északon. Felibök hágak a magas felhőknek, és hasonló leszek a Magassághoz.*

A 12. vers összefoglalja Sátán bukását. A néhány fordításban előforduló Lucifer nevet majd az V. fejezetben tárgyaljuk. Sátánra *fényes csillagként, a hajnal fiaként* utaltak, s egy bizonyos ponton elbukott.

A 13-14. vers megindokolja, hogy miért bukott el: ötször jelenti ki, hogy mi mindent tesz majd. Amikor Sátán megtelt büszkeséggel, büszkesége ennek az öt kijelentésnek a kihirdetéséhez vezetett. Minden egyes kijelentésnek különleges jelentősége van.

Elsősorban is, *az égbe megyek fel*. Sátán nem volt elégedett azzal a magas pozícióval, amit Isten adott neki Isten trónjának őrzőjeként, amely szerint hatalmában állt megmondani, ki mehet be Isten jelenlétébe, és ő birtokolta az eredeti teremtés szerinti földet. Magasabb pozíciót akart a már meglévőnél, s az egyetlen magasabb pozíció Isten trónja volt, amelynek joga kizárólag a Messiást illeti meg (Efézus 1:20-21). Az első akaratával Isten trónját akarta bitorolni, és ő akart a trónon ülni a Messiás helyett.

Másodszor, *az Isten csillagai fölé helyezem ülőszékemet*. Amikor a csillag szót szimbolikus értelemben használják, az mindig angyalt jelent, akár bukott, akár nem bukott angyalról legyen szó (Jób 38:7, Júdás 13, Jelenések 1:20, 9:1, 12:4). A 12. versben Sátánra használják ezt a szót. Ezen akaratával azt a vágyát fejezte ki, hogy övé legyen az egyedüli tekintély az összes angyal fölött. Ez azzal járt volna, hogy Mihályt lemondatta volna arkangyali pozíciójáról, és ő maga vált volna az arkangyallá.

Harmadszor, *lakom a gyülekezet hegyén messze északon*. Ezt a kifejezést más helyen a milleniumi királyság leírására használják (Zsoltárok 48:2, Ézsaiás 2:2, 4:5-6). Sátán tudta, hogy Isten terve szerint Isten Fia uralkodna Messiásként Izrael fölött. Ezzel az akaratával Sátán kifejezte azt a vágyát, hogy ő legyen a messiási uralkodó Izrael fölött.

Negyedszer, *felibök hágok a magas felhőknek*. Amikor a *felhő* szót jelképes értelemben használják, mindig a *sekina* dicsőségre utalnak (II. Mózes 16:10, 40:34-38, I. Királyok 8:10-11, Máté 26:64). Ez az egyedi dicsőség, amely kizárólag Istenhez tartozik, s amit Sátán magának szeretett volna megszerezni.

Ötödször, *hasonló leszek a Magasságozhoz*. Amikor Istenre *Magasságoz*ként utalnak, az Istent, mint a menny és a föld birtokosát emelik ki (I. Mózes 14:18-19). Ezzel az akaratával Sátán azt a vágyát fejezte ki, hogy ő legyen a kizárólagos és egyedüli birtokosa mindennek, amit Isten teremtett I. Mózes 1:1-ben, tekintély, hatalom és irányítás tekintetében olyan akart lenni, mint Isten.

Ezzel az öt akarattal Sátán felkelést vezetett a mennyben, majd utána elítélték és levetették.

Mi volt bukásának sátáni motivációja? A sátáni motiváció az volt, hogy olyan legyen, mint Isten. Sátán azon vágya okozta saját bukását, hogy olyan legyen, mint Isten (Ézsaiás 14:14). Egy másik, Sátán eredetével és bukásával foglalkozó részben (Ezékiel 28:11-19) érdekes megfigyelni, hogy Ezékiel Sátánról szóló diskurzusának előszavaként *Tírus hercegének* kárhoztatását említi, aki a 2. és 6-9. versekben olyan akart lenni, mint Isten. *Tírus hercegének* bűne (1-10. versek) a háttere *Tírus királya* bűnének a 11-19. versekben, aki maga Sátán volt, és olyanná akart válni, mint Isten. A sátáni motiváció az volt, hogy olyan akart lenni, mint Isten, és ez okozta Sátán bukását.

Az ember bukását is az a bűn okozta, hogy vágyott olyan lenni, mint Isten. I. Mózes 3:5 szerint az egyik motiváció, amit Sátán adott Évának arra, hogy engedetlen legyen Istennel szemben, az a vágy volt, hogy olyan legyen, mint Isten. Azon a ponton Éva vágyott arra, hogy olyan legyen, mint Isten, és Sátán értelmét tükrözte vissza. A sátáni elme és motiváció

legnagyobb tükröződése azonban még nem történt meg. Az Antikrisztus fő bűne ugyanez a vágy lesz, hogy olyan legyen, mint Isten: *maga ül be mint Isten az Isten templomába, Isten gyanánt mutogatván magát.* (II. Thesszalónika 2:4). Minden olyan vágy, amely arra irányul, hogy valaki olyan legyen, mint Isten, Sátán értelmét tükrözi.

A Messiás értelme azonban az, hogy olyan legyen, mint *egy szolga* (Filippi 2:5-11). Az a hívő, aki olyan akar lenni, mint *egy szolga*, és szolgálai szerepet ölt, az a Messiás értelmét tükrözi.

IV. SÁTÁN SZEMÉLYISÉGE

A. A személyiség jellemzői által bizonyított

Számos hamis tanítás létezik, amelyek Sátánt pusztán kisugárzásként vagy gonosz elvként tartják számon, nem valós személyként. Ha bizonyítani tudjuk, hogy Sátánnak van személyisége, akkor ő is egyéni személy. Sátán valós személyének tényét bizonyítja az, hogy a személyiség mindhárom jellemzőjével bír: értelemmel, érzelemmel és akarat.

1. Értelme

Először is, Sátán rendelkezik értelemmel. Jób 1. és 2. fejezetében például Jób igazságossága felől vitatkozik Istennel, ez pedig azt mutatja, hogy van értelme. Máté 4:6-ban idézni tud az Írásból. Lukács 4:1-12-ben Jesuával folytat beszélgetést. II. Korinthus 11:3 álnoknak jellemzi, ami az értelem funkciója. Efézus 6:11-ben Pál az *ördög ravaszságáról* ír, ami szintén az értelem funkciója. Mindebből világosan kiderül, hogy Sátánnak van értelme, ami a személyiség első attribútuma.

2. Érzelem

Másodszor, Sátánnak vannak érzelmei. I. Timóteus 3:6 szerint Sátán képes arra, hogy *felfuvalkodott* legyen, vagyis telve legyen büszkeséggel, és ez egy érzelem. Ráadásul Jelenések 12:12-ben és 17-ben Sátán dühéről ír, ami a harag emóciója. Sátánnak tehát érzelmei is vannak, és értelme is.

3. Akarat

Harmadszor, Sátánnak akarata is van. Ézsaiás 14:13-14-ben például öt különböző alkalommal jelenti ki Sátán azt, hogy mit *fog tenni*. Lukács 4:6-7 elmondja, hogy a világ királyságait annak adhatja, *akinek* csak akarja. II. Timóteus 2:26 arról szól, hogy Sátán akarata foglyul ejt embereket. I. Péter 5:8-ban Péter úgy ír Sátánról, mint aki *keresi, hogy kit faljon föl*. Körbejár, keresi és kiválasztja az áldozatait, s döntését az akaratára alapozza.

A személyiséget jellemző három attribútum az értelem, az érzelem és az akarat, és Sátán mindhárommal rendelkezik.

B. Személyes névmások használata bizonyítja

Nem a fenti az egyetlen módja Sátán személyiségének bizonyítására. A másik mód a személyes névmások használata. A héber nyelvben nincs semlegesnem, így valami vagy hímnemű, vagy nőnemű. Még azok a dolgok is, amit az angolban semlegesnek tekintenek, mint például az asztal, vagy szék szavak, a héberben hímnemű vagy nőnemű főnevek. A héber nyelv tehát nem döntő Sátánt illetően.

A görög nyelvben azonban mindhárom nem szerepel, a hímnem, a nőnem és a semlegesnem is. Amennyiben Sátán pusztán egy „dolog” lenne, és nem lenne személye, következetesen a

semlegesnemet használnák rá a görögben. Ám minden alkalommal, amikor az Újszövetségben a görög nyelv Sátánt említi, mindig hímnemű személyes névmást használ rá. Mindig úgy utal rá, mint „ő” (hímnemben), „öt” (hímnemben), „az övé” (hímnemben), és sohasem úgy, hogy „az”. A görög személyes névmás hímnemben történő alkalmazása azt mutatja, hogy Sátán személy; nem lehet semleges nemben, vagy egyszerűen dologként utalni rá.

C. Egy személyiség tettei bizonyítók

Sátán személyiségének harmadik bizonyítéka az, hogy egy személyiség minden tettet produkálja. Nem úgy cselekszik, mint egy tárgy, hanem mint egy személy. I. János 3:8-ban például János apostol így ír: *Aki a bűnt cselekszi az ördögből van; mert az ördög kezdettől fogva bűnben leledzik.*

Az a tény, hogy Sátán *kezdetől fogva bűnt cselekszik*, a személyének cselekedeteit mutatja, hiszen a dolgok nem cselekednek bűnt, csak a személyek. I. Krónika 21:1-ben Sátán képes az embereket cselekvésre indítani; vagy ellenállni dolgoknak. Zakariás 3:1-ben *vádlóként* festik le, mint egy ügyészt. János 8:44-ben Sátán képes vágyakozni, hazudni és gyilkolni. Zsidókhöz írt levél 2:14-ben Sátánnak hatalma és tekintélye van. Mindezek egyértelműen azt mutatják, hogy Sátán egy személy tetteit viszi véghez. Ezek nem semleges dolgok tettei, hanem egy személy tettei. Ezért tehát Sátán egy személy.

D. Erkölcsileg felelős egyénként kezelik

Sátán személyi mivoltának negyedik bizonyítéka az, hogy Sátánt erkölcsileg felelős egyénként kezelik. Máté 25:41 például kijelenti, *akkor szól majd az ő bal keze felől állókhöz is: Távozzatok tőlem, ti átkozottak, az örök tűzre, a mely az ördögöknek és az ő angyalainak készítettett.*

Sátán sorsa a tűznek tava. Semleges dolgokat nem vetnek a tűznek tavába, csak személyeket. A tény, hogy Sátán sorsa az, hogy a tűz tavába vettetik, azt mutatja, hogy erkölcsileg felelős lényként kezelik, ami azt jelenti, hogy személy.

János 16:11 így szól: *Ítélet tekintetében pedig, hogy e világnak fejedelme megítéltetett.*

Ez is azt mutatja, hogy erkölcsileg felelős lényként kezelik, ahogyan a személyeket szokás.

V. SÁTÁN ELNEVEZÉSEI

Az Írásban számos elnevezést találunk Sátánra. Ezeket négy csoportba kategorizáljuk.

A. Sátán nevei

1. Sátán

A Biblia összesen négy névvel illeti Sátánt. Az első a leggyakoribb: *Sátán*. A héber Ószövetség tizenkilenc alkalommal használja ezt az elnevezést. Az egyik ilyen alkalom Zakariás 3:1. A név görög változata a *Satanas*. A görög Újszövetség harminchat alkalommal használja ezt az elnevezést. Az egyik példa erre Jelenések 12:9. A név jelentése „ellenség” vagy „ellenálló”. Ez a név azt hangsúlyozza, hogy Sátán az Isten királyságával szembenálló királyság vezetője.

2. Ördög

A második elnevezés az *ördög*. A görög szó a *diabolos*, melyet a görög Újszövetség harmincöt alkalommal használ (Jelenések 12:9). A szó jelentése „vádoló”, „rágalmazó”, vagy

„az, aki botlásra késztet minket”. Ez a név olyannak írja le Sátánt, mint aki mind Istent, mind pedig a hívőt rágalmazza.

3. Béliál

A harmadik neve *Béliál*, ezt a nevet II. Korinthus 6:15-ben találjuk. E név jelentése „értéktelen”, s Isten nézőpontját képviseli a már vétkező Sátánról.

4. Belzebúb

A negyedik név a *Belzebúb*. A név a héber *Baal Zvuv* szóból ered, amelynek szó szerinti jelentése „a legyek ura”. II. Királyok 1:2,3,6,16 szerint ő volt Ekron istene, a filiszteusok egy istene. Az Újszövetségben a *Belzebúb* nevet Máté 10:25-ben, 12:24,27-ben, Márk 3:22-ben, Lukács 11:15,18 és 19-ben találjuk. A görög formája a Beelzebul, és kicsit eltérő jelentéssel bír. Azt jelenti, hogy a „királyi palota ura”. Az istenség eredeti filiszteus neve is ezt jelentette, ám a rabbik soha sem fogadták el azt, hogy Beelzebul a királyi palota ura, és Belzebúbra változtatták a nevét, hogy kigúnyolják: „Ő nem a királyi palota ura, hanem a legyek ura”. Az újszövetségi időkre tehát már így vált ismertté Sátánnak ez a neve.

B. Sátán címei

Sátánnak tíz sajátos címet tulajdonít az Írás.

1. Fényes csillag, hajnal fia

Az első cím: *fényes csillag, hajnal fia* (Ézsaiás 14:12). Rettentően sajnálatos, hogy a King James Biblia ezt a „Lucifer” névnek fordította. A Lucifer szó a héber *fényes csillag* szó latin fordítása. Angolul helyesen nem Lucifernek kellene lennie, mert ez sosem a bibliai neve vagy címe Sátánnak. A helyes cím: fényes csillag, hajnal fia. A héber a „ragyogó” jelentést hangsúlyozza. Arra utal, hogy Sátán eredeti állapotában ragyogó volt, *drága kövekkel* rakott Ezékiel 28 szerint, és II. Korinthus 11:14 szerint még ma is képes *a világoosság angyalaként* megjelenni.

2. A pusztító

A második cím a *pusztító*. Ezt a címet Jelenések 9:11-ben találjuk, ahol mind a héber, mind a görög alak meg van adva. A héber alak az *Abaddon*, a görög pedig az *Apollyon*. Mind a héber, mind pedig a görög szó jelentése „pusztító”, mivel ő mind a fizikai, mind a spirituális életet elpusztítja. Lehetséges, hogy Jelenések 9:11 egy fő démonról szól, nem pedig Sátánról. Amennyiben azonban Sátánra utal és nem egy fő démonra, akkor Sátánt pusztítóként jeleníti meg.

3. E világ fejedelme

Sátán harmadik címe: *e világ fejedelme* (János 12:31, 14:31, 16:11). A „világ” szónak fordított görög szó a *kosmos*, és a kozmosz Isten királyságának és uralkodásának sátáni megfelelője (hasonmása). Ő a kozmosz fejedelme, csakúgy, ahogyan a Messiás Isten országának fejedelme. Ez a cím Sátánt úgy jellemzi, mint akinek beteljesedett az ötödik akarata, hogy olyan legyen, mint Isten. Arra utal, hogy Sátán véghezviszi hamisított programját.

4. A levegőbeli hatalmasság fejedelme

A negyedik címe: *a levegőbeli hatalmasság fejedelme* (Efézus 2:2). Ez a cím két dolgot hangsúlyoz. Először is azt, hogy Sátán a harmadik és jelenlegi lakhelyén van, az atmoszférikus égben. Másodszor azt hangsúlyozza, hogy tekintélye van azok fölött az angyalok fölött, akik elbuktak vele. Ő a hatalmasságok fejedelme, más hatalmasságoké vagy a bukott angyaloké.

5. E világ istene

Sátán ötödik címe: *e világ istene* (II. Korinthus 4:4). Az itt használt görög szó nem a *kosmos*, hanem az *aion*, amelynek jelentése „kor”. Azt a filozófiai rendszert hangsúlyozza, amely szemben áll Istennel: ez a filozófiai rendszer a jelenkor és a kozmosz szellemisége. Amikor Efézus 2:2 azt mondja: *e világ folyása*, az a görögben az *e kozmosz aion-ja*. Sátán ennek a kozmosznak a fejedelme, és egy filozófiát propagál ebben a kozmoszban, amely erre a korra jellemző. Galátzia 1:4 szerint a hívők megszabadultak ebből a *jelenvaló gonosz világból*, megszabadultak a filozófiának azon rendszerétől, ami e kor szellemisége. Ez a cím a sátáni filozófiát hangsúlyozza, amely a kozmosz fölötti uralmának kimunkálását támogatja.

6. A gonosz

Sátán hatodik címe: *a gonosz* (Máté 6:13, János 17:15, II. Thesszalónika 3:3, I. János 5:18-19). A görög szó a *ponérosz*, ami romlott természetét hangsúlyozza. Természetét tekintve ő a gonosz, a máshol jelenlévő gonoszság forrása.

7. Felkent kerub

A hetedik cím a *felkent, oltalmazó kerub* (Ezékiel 28:14). Ez a cím két dolgot hangsúlyoz. Először is megmutatja, hogy a mennyei lények melyik rendjébe tartozik, a kerubokéba. Másodszor, kihangsúlyozza egyedi helyzetét: *felkent, oltalmazó kerub* volt. Vannak kerubok, akik Isten trónját tartják, a trón alatt állnak, ezért jellemzik néha úgy Istent, mint aki a kerubok fölött ül. Sátán azonban egykor az oltalmazó kerub volt. Ő volt a kupola Isten trónja fölött. Az összes többi kerub a trón alatt volt, de Sátán a *felkent kerub* Isten trónja fölött volt.

8. A démonok fejedelme

Nyolcadik címe: *a démonok fejedelme* (Máté 12:24, Lukács 11:15). Ez a cím az angyalok egyharmada fölötti tekintélyét hangsúlyozza, akik vele együtt buktak el.

9. Tírus királya

Kilencedik címe: *Tírus királya* (Ezékiel 28:11-12). Ez az elnevezés azt hangsúlyozza, hogy ő irányítja e világ földi királyságait.

10. Babilon királya

Tizedik címe: *Babilon királya* (Ézsaiás 14:4,12,14), és ez a cím is a nemzetek fölötti irányítását hangsúlyozza.

C. Sátán jellemzése

Sátán elnevezéseiben a harmadik kategória Sátán jellemzése, amelyből összesen öt van.

1. A testvérek vádlója

Először is, a *testvérek vádlójának* nevezik (Jelenések 12:10). Amikor a hívő a megvallatlan bűn állapotában van, Sátán előbb vagy utóbb megjelenik Isten trónja előtt, és megvádolja a hívőt az adott bűnnel. A hívőknek ezért van szükségük Jézus szolgálatára, mint szószólójukra. Amikor Sátánnak alapja van a hívők vádolására, a Messiás azt mondhatja: „Írjátok azt a bűnt az én számlámra, már megfizettem azért a bűnért akkor, amikor meghaltam ezért az emberért a kereszten”. Sátán a testvérek vádlója, a szentek vádlója.

Jób könyvében két példát találunk arra, hogy Sátán a testvérek vádlója. Az első Jób 1:9-11, amikor azzal vádolja Jóbot, hogy csak azért igaz Isten előtt, mert Isten megáldotta; azzal vádolta Jóbot, hogy helytelen a motivációja. Jób 2:4-5-ben ismét ezt tette, amikor azt állította, hogy az ember mindent megtesz azért, hogy az életét mentse, s ez Jóbra is vonatkozik. Sátán nem csupán az egyes szenteket, hanem Izraelt nemzetként is vádolja Isten előtt. Erre Zakariás 3:1-2-ben látunk példát.

2. A világosság angyala

A második jellemzés: *a világosság angyala* (II. Korinthus 11:14). Ez a jellemzés a család természetét hangsúlyozza. Ez is az ötödik akaratának a megvalósítása: *olyanná leszek, mint a Magasságos*. Sátán felállított egy hamis programot és *a világosság hamis angyalaként* jelenik meg. A valóságban Sátán „a sötétség angyala”, de úgy álcázza magát, hogy a *világosság angyalaként* jelenjen meg, mert be akarja csapni az embereket. Ez Sátán csalárdságának leghatékonyabb módja.

3. A kísértő

A harmadik jellemzés: *a kísértő* (Máté 4:3, I. Thesszalonika 3:5). A görög megfelelő a *peirazon*. Jelen idejű melléknévi igenév, és a Sátánt a jelenlegi tevékenységében úgy ábrázolja, mint aki körbejár, és megkísérti az embereket. Ez az elnevezés Sátánnak azt az oldalát hangsúlyozza, amely az embereket a gonoszra csábítja, úgy mint aki erkölcsi harcban próbálja meg az embert. Megkísérti az embert a bűnös cselekedetre, különösképpen az erkölcstelenség bűnére.

4. Csaló

Sátán negyedik jellemzése: *a csaló* (Jelenések 12:9). A szó görög megfelelője a *planon*. Ez is jelen idejű melléknévi igenév, amely azt hangsúlyozza, amit Sátán folyamatosan tesz: folyamatosan körbejár, becsapva az embereket. Ez az ötödik akaratának a megvalósítása: *olyanná leszek, mint a Magasságos*.

5. A lélek, mely az engedtlenség fiaiban munkálkodik

Az ötödik jellemzés: *a lélek, mely most az engedtlenség fiaiban munkálkodik* (Efézus 2:2). Ez a sajátos jellemzés két dolgot hangsúlyoz: először is azt, hogy Sátán spirituális lény, másodsor pedig azt, hogy spirituális lényként az ember fiai között munkálkodik,

pontosabban azok meghatározott szegmensének körében: *az engedetlenség fiaiban*, vagyis a nem hívők között. Egykor minden ember ebbe a kategóriába tartozott, ám a hívők megszabadultak a sötétség királyságából Isten fia világosságának királyságába. Sátán már nem munkálkodik bennünk, csak ellenünk.

D. Sátán állati ábrázolása

Sátán elnevezései között a negyedik kategória az állatokhoz hasonló ábrázolása, amelyekből hármat találunk az Írásban.

1. A kígyó

Az első állati ábrázolás a *kígyó* (I. Mózes 3:1,2,4,13,14; II. Korinthus 11:3; Jelenések 12:9,15, 20:2). Ez az elnevezés két dolgot hangsúlyoz. Először is azt, hogy ez az Írásban említett legelső elnevezése Sátánnak (I. Mózes 3.), ahol Sátán kígyóként jelent meg, vagy egy kígyóba költözött, hogy becsapja Évát. Másodsor, ez a jellemzés a ravaszságát hangsúlyozza. Ugyanúgy, ahogy az Isten által teremtett élőlények közül a kígyó volt a legalattomosabb (I. Mózes 3:1), úgy Sátán a legravaszabb minden személy között a bűnös állapotban.

2. A sárkány

Sátán második ábrázolása: *nagy, vörös sárkány* (Jelenések 12:3,4,7,9,13,17). A görög megfelelő a *drakon*, ami a középső „k” betű kivételével nagyon hasonlít az angol „dragon” (sárkány) szóhoz. Amikor Sátánt *nagy vörös sárkánynak* nevezik, az Sátán hatalmát és kegyetlenségét hangsúlyozza. Bár a bibliatanítók gyakran megemlítik, hogy a Sátánról gyakorta megjelenő, vörös öltönyben és farkkal készült ábrázolások nem valóság, valamennyi igazság azért mégis van a dologban, hiszen ebben a fejezetben vörös is, és farka is van, bár vasvillája nincs. Sátán természetesen nem így néz ki, ez csupán ábrázolás, hogy kiemeljék hatalmát, kegyetlenségét és vadságát.

3. Ordító oroszlán

Sátán harmadik ábrázolása az *ordító oroszlán* (I. Péter 5:8). Ordító oroszlánként körbejár, *keresve, hogy elnyeljen* valakit. Itt pusztító természetét emelik ki, akinek az a célja, hogy pusztítson.

VI. SÁTÁN TERMÉSZETE

Sátán természetéről hét dolgot tudhatunk meg.

A. Sátán teremtmény

Először is, Sátán teremtmény. Nem teremtő, hanem teremtett lény (Ezékiel 28:15, Kolossé 1:16). Ez azt jelenti, hogy Sátán nem létezett az örökkévalóságban, hanem van valós kezdete.

B. Sátán kerub

Sátán természetével kapcsolatban a második dolog az, hogy ő *kerub* (Ezékiel 28:14,16). A Biblia a mennyei lények három rendjét vagy kategóriáját említi: az első a hétköznapi

angyalok; fölöttük állnak a *szerafok* és fölöttük a mennyei lények legmagasabb rendje, a *kerubok* vagy a *kerubim*. Sátán kerub, a legmagasabb rendbe tartozik. Természetéből adódóan magasabb rendbe tartozik, mint a *szerafok* vagy az angyalok.

C. Sátán az angyalok első rendjébe tartozik

Sátán természetével kapcsolatban a harmadik dolog az, hogy nem csupán kerub, hanem *felkent kerub* volt (Ezékiel 28:14). A felkent azt jelentette, hogy tekintélyben felette állt a saját kerubi rendjének többi tagja fölött. A lényeg az, hogy amint Mihálynak, az arkangyalnak tekintélye volt minden egyes angyal fölött, úgy Sátán ezzel a kenettel főkerubbá (ark-kerubbá) vált, tekintélye volt az összes többi kerub fölött.

Másodszor, még Mihálynak is tiszteletben kellett őt tartania Júdás 8-9 szerint. Amikor Mihály és Sátán Mózes teteme fölött vitatkoztak, Mihály, az arkangyal *nem mert arra (Sátánra) káromló ítéletet mondani*. Ennek az volt az oka, hogy Mihály felismerte Sátánt a kerubot, és tudta, hogy magasabb rendbe tartozik. Egyszerűen az Úrra bízta a dolgot, aki Sátán fölött áll. Ám maga a tény, hogy még a jó arkangyal is tisztelte a bukott kerubot, azt mutatja, hogy Sátán az első a rangsorban.

Harmadszor, Sátán az összes bukott angyal vezetője. Egyetlen bukott angyal sincs, aki egyenlő lenne Sátánnal. Az összes bukott angyal alatta áll (Máté 12:24, Jelenések 12:4,7).

D. Sátán spirituális lény

A negyedik dolog Sátán természetével kapcsolatban az, hogy spirituális lény; mennyei formában, angyal-típusú lény (Ézsaiás 14:12, II. Korinthus 11:14). Folyton angyali lényekkel társítják (Máté 12:24, Jelenések 12:9). Spirituális lény, ahogyan az összes angyali vagy mennyei lény.

E. Sátán megerősített bűnös

Sátán természetével kapcsolatban az ötödik dolog az, hogy ő megerősített bűnös. Az a rész, amely a legjobb tanítást adja erről, az I. János 3:8: *Aki a bűnt cselekszi az ördögből van; mert az ördög kezdettől fogva bűnben leledzik. Azért jelent meg az Istennek Fia, hogy az ördög munkáit lerontsa*.

A tény, hogy Sátán megerősített bűnös, pontosan leírja, hogy miért ábrázolja őt úgy a Biblia, ahogyan. Megerősített bűnös státuszát az Írás négyféleképpen emeli ki:

1. Ambiciózus büszkeséggel

Sátánt mindenekelőtt az ambiciózus büszkeség jellemzi (Ezékiel 28:17, I. Timóteus 3:6). Büszkeségének tartalma kettős: Sátánnak az a vágya, hogy olyan legyen, mint Isten; és hajlandó volt a mennyben egy lázadás élére állni.

2. Igaztalanságokkal

Másodszor, Sátánt igaztalanságok jellemzik. János 8:44 szerint Sátán a *hazugságok atyja*, mert ő volt az első, aki valaha hazudott. Ezért ő a *hazugságok atyja*, és *hazugként* is jellemzik.

3. Ravaszsággal

Harmadszor, *ravaszság* jellemzi, és ez a *ravaszság* aljas természetéből adódik (II. Korinthus 2:11, 11:3-4, Efézus 6:11). Velejéig megrögzött bűnös, egész lénye romlott.

4. Csalárdsággal

Negyedszer, csalárdság jellemzi, amely ravaszságából ered. A „ravaszság” kifejezés Sátán természetére vonatkozik, a csalárdság a cselekedeteihez köthető, amely ravaszságának eredménye. Telve van csalárdsággal (II. Korinthus 11:14, II. Thesszalonika 2:9-10).

F. Sátán csodákat hajthat végre

Sátán természetével kapcsolatban a hatodik dolog az, hogy képes csodákat végrehajtani (II. Thesszalonika 2:9, Jelenések 13:11-15). Hatalmas csodatevő erővel rendelkezik, egészen az élet teremtéséig. Ezért óvatosnak kell lenni, hogy csupán külső megnyilvánulások esetén ne legyünk feltétlenül meggyőződve annak igazságáról. Sátán számos csodát képes utánozni, ezek közül néhányat Máté 7:22-23-ban is láthatunk. Hatalmas csodatevő ereje van, és veszélyes dolog alábecsülni képességeit.

G. Sátán korlátozott lény

Természetével kapcsolatban a hetedik dolog az, hogy Sátán korlátozott lény. Vannak korlátai, hiszen teremtett lény. Ezt három dologból láthatjuk.

Először is, nem rendelkezik a „mindenható” attribútumokkal, még akkor sem, ha látszólag ezek megvannak neki. Nem mindentudó, nincs mindenütt jelen és nem is mindenható. Sátán kiterjedt démoni hálózattal rendelkezik, ami miatt úgy tűnik, hogy mindenütt jelen van. Hosszú tapasztalata van az emberek minden nemzedékében a trükkökre és serkentésekre adott válaszadásainak megfigyelése terén, amitől mindentudónak tűnhet. Csodatevő ereje miatt mindenhatónak látszik. Ám nem mindentudó, nem mindenható és nem mindenütt jelenlévő; nem rendelkezik ezekkel az attribútumokkal.

Másodszor, Isten korlátozza azt, hogy Sátán mit tehet meg és mit nem. Erre a legjobb példa Jób 1-2, ahol Isten állította fel a korlátokat Sátánnak, és megmondta neki, hogy meddig mehet el.

Harmadszor, Sátánnak ellen lehet állni (Efézus 6:10-18, Jakab 4:7, I. Péter 5:8-9). A hívők ellenállhatnak Sátánnak, ami szintén azt bizonyítja, hogy korlátozott lény.

VII. SÁTÁN HAT LAKHELYE

Sátán életrajzát vagy karrierjét a legkönnyebben a lakhelyeit megfigyelve tudjuk nyomon követni. Hat olyan helyről van szó, ahol Sátán lakott, lakik vagy a jövőben lakni fog. A hat lakhely időrendi sorrendben követi egymást. A hat lakhelyből kettő múltbeli, egy jelenlegi és az utolsó három pedig a jövőbeni lakhelye.

A. Isten trónja

Sátán első lakhelye *Isten trónja* volt (Ezékiel 28:14). Ezékiel kétféleképpen írja le Sátán pozícióját Isten trónjánál.

Először is „oltalmazó kerub” volt. Ennek lényege az, hogy ő volt a „kupola” Isten trónja fölött. Ezékiel 1 szerint a kerubok tartják fenn és támasztják alá Isten trónját. Ezékiel olyan látást kapott, amelyben a kerubok a trón alatt álltak és hordozták azt. Mivel a kerubok támasztják alá a trónt, ezért Istenre gyakran úgy utal az Írás, mint aki a kerubok fölött ül. Ám amíg a többi kerub a trón alatt állt, tartva és támogatva azt, Sátán a trónt takarta be, mert ő volt a *felkent kerub*. Kupolaként állt a trón fölött.

Másodszor, ő volt Isten trónjának őrzője, vagyis ő irányította azt, hogy a többi angyali lény közül kinek volt hozzáférése Istenhez és kinek nem.

Első lakhelyén ez volt Sátán pozíciója. Azt azonban nem tudjuk, hogy pontosan mennyi időt töltött ezen a lakhelyen.

B. Éden ásványi kertje

Második lakhelye Éden ásványi kertje volt (Ezékiel 28:13). Az Ezékiel 28:13-ban szereplő Éden kertet nem szabad összekeverni az I. Mózes 2-3-ban szereplő Éden kerttel. Jób 38:7 szerint amikor Isten megteremtette az eget és a földet, az angyali lények már léteztek. Sátán első lakhelyén élt, Isten trónjánál. Aztán időrendbe téve az eseményeket ismeretlen időtartam múlva következik I. Mózes 1:1, amikor *Isten megteremtette a mennyet és a földet*. Ekkor a világmindenség részeit különböző angyali lények hatalma alá vetette. Amikor Isten megteremtette a mi bolygónkat, a bolygó fölötti hatalmat Sátánnak adta. Ezt írja le Ezékiel 28:13, amikor *Édenről, Isten kertjéről* beszél. Ám az Ezékiel 28:13-ban szereplő leírás *Édenről, Isten kertjéről* más, mint az I. Mózes 2-3-ban leírt *kert*. Az I. Mózesben szereplő Éden növényekkel benépesített kert volt, de az Ezékiel könyvében szereplő Éden ásványokkal teli kert. Ezékiel 28:13 azt írja le, hogy hogyan nézett ki ez a bolygó akkor, amikor eredetileg megteremtették. Nem voltak óceánok vagy tengerek. Ehelyett a bolygó csodálatos ásványi kert volt, telve a versben felsorolt drágakövekkel. Sátán második lakhelyén *tüzes kövek közt járt*.

Sátánnak ekkor kettős pozíciója volt. Még mindig *felkent kerub* volt, és Isten trónjának őrzője, ám most már egy második lakhelye is volt, Éden ásványokkal teli kertje.

A második lakhelyén történt, hogy Sátán elbukott, s erről már korábban beszéltünk. Sátán bukásának az volt az eredménye, hogy elveszítette helyzetét Isten trónjánál, valamint elveszítette a bolygónk fölötti hatalmát is.

C. Az atmoszférikus menny

Ma Sátán a harmadik lakhelyén, az atmoszférában van. Efézus 2:2 Sátánt a *levegőbeli hatalmasság fejedelmének* írja le és Efézus 6:12 szerint *a magasságban* van. Sátán jelenlegi lakhelyét az atmoszféraként jellemezhetjük.

Bár Sátán harmadik lakhelye az atmoszféra, két másik helyszínre is bejárása van.

1. Bejárás a mennybe

Először is, bejárása van a mennybe. Mind a mai napig bármikor bemehet a mennybe, és Isten jelenlétében állhat (Jób 1-2.). Amikor Sátán belép a mennybe, azt kizárólag egyetlen céllal teszi: hogy vádoljon, vádolja Izraelt (Zakariás 3:1) és vádolja a szenteket (Jelenések 12:10).

2. Bejárás a földre

Másodszor, Sátánnak bejárása van a földre. Isten Ádámnak adta a föld fölötti új hatalmat, ám Ádám bukása után Sátán elbitorolta Ádám tekintélyét. Ádám bukásának és Sátán elbitorlásának az lett az eredménye, hogy Sátán ismét *e világ fejedelme* (János 12:31) és *e világ istene* (II. Korinthus 4:4). Amikor csak lejön a földre, két alak közül ölti magára az egyiket: néha úgy jön el, mint *ordító oroszlán*, azért, hogy pusztítson (I. Péter 5:8-9), máskor meg úgy, mint *a világosság angyala*, hogy becsapja az embereket (II. Korinthus 11:1-13).

D. A föld

Sátán utolsó három lakhelye mind jövőbeni. Sátán jelenlegi lakhelye, amely valahol I. Mózes 1:1 és 1:2 között kezdődött, egészen a nagy nyomorúság közepéig fog tartani. Akkor Sátán negyedik lakhelyére kerül, ami kizárólag a földre korlátozódik (Jelenések 12:7-17). A nagy nyomorúság közepén Sátán harmadik lakhelyén, az atmoszférikus mennyben kitör egy angyali háború. Mihály az arkangyal és a jó angyalok Sátán és a bukott angyalok ellen harcolnak majd. Az angyali konfliktus közepén Isten Mihálynak adja a győzelmet, és Sátán kivettetik jelenlegi, harmadik lakhelyéről a negyedik lakhelyére, a földre. A nagy nyomorúság második felére a földre lesz korlátozva. Negyedik lakhelye három és fél évig lesz az otthona.

Két dologgal jár együtt az, amikor Sátán belép negyedik lakhelyére. Az első a mennyre vonatkozik, ahol ekkor nagy öröendezés lesz. A szentek öröendeznek majd a mennyben, mert Sátánnak többé nem lesz bejárása a mennybe, hogy vádolja a testvéreket. A második velejárója pedig az, hogy jaj lesz a földnek Sátán haragja miatt, hiszen Sátán a földre tölti ki minden dühét.

Sátán fő tevékenysége a negyedik lakhelyén az lesz, hogy megpróbálja kiirtani Izrael népét.

E. A mélység

Sátán ötödik lakhelye *a mélység* lesz (Jelenések 20:1-3). A *mélység* a Seolnak vagy Hádésznek azon része, amely a bukott angyalok átmeneti fogsága lesz. Sátán 1000 éven át itt, az ötödik lakhelyén lesz fogoly, a messiási királyság ideje alatt. Ennek az lesz az eredménye, hogy *többé nem hiteti el a népeket, míg betelik az ezer esztendő*. A millennium teljes ideje alatt itt lesz fogságban. Ez alatt az idő alatt a démonok is fogságban lesznek, bár nem ugyanezen a helyen. Az ötödik lakhelynek köszönhetően nem lesz sátáni vagy démoni kísértés a királyság ideje alatt.

F. A tűznek tava

Sátán hatodik és egyben utolsó lakhelye a *tűznek tava* lesz (Jelenések 20:7-10). A királyság időszakának végén Sátánt elengedik a *mélységből*. Ismét csalárd, hitető munkáját fogja végezni, és összegyűjt egy sereget az Isten tekintélye elleni utolsó támadásra. Ám amikor ezek a hadak Izrael földjére lépnek, Isten a mennyből jövő tűzzel elpusztítja őket. Sátán ekkor kerül hatodik lakhelyére, a tűznek tavába, ami majd örökkön-örökké lakhelyül szolgál.

VIII. SÁTÁN MUNKÁJA

A Biblia oly sok mindent leleplez Sátán munkájával kapcsolatban, hogy témánkat kilenc részre osztjuk.

A. Sátán munkája a kozmoszban

1. A görög megfelelők

Sátán munkájának elsődleges területe a kozmosz. Ahhoz, hogy pontosan megértsük mit is jelent a kozmosz az Írásban, három görög szót kell megkülönböztetnünk egymástól. Az első szó a *kosmos*, amelynek jelentése „világrendszer”. A görög Újszövetség ezt a szót száznyolcvanhét alkalommal használja. A második görög szó az *aion*, amely összesen negyvenegyszer fordul elő. Rendszerint „világ”-nak fordítják, ám szorosabb értelemben „kor”-nak. Nem abban az értelemben, hogy milyen idős valaki, hanem inkább a „korszak, időszak” értelemben. Mind a *kosmos*, mind pedig az *aion* szavakat az angolban leggyakrabban „világ”-nak fordítják. A harmadik görög szó az *oikoumenei*, amelyet szintén „világ”-nak fordítanak. A görög Újszövetség tizennégyyszer használja, ám ez a szó kifejezetten a „lakott világ”-ot jelenti. Nem általánosságban utal a világra, hanem a világnak azon részeire, amit emberek laknak.

Tehát három olyan görög szó van, amelyet az angol „világ” kifejezéssel fordítanak: a *kosmos*, az *aion* és az *oikoumenei*. A Sátánnal való kapcsolat kifejezésére a kosmos szót használja az Írás, amely a sátáni irányítás alatt álló világrendszert jelenti. Az Újszövetségben ezzel a témával leginkább János apostol foglalkozott. Az Újszövetségben használt száznyolcvanhét előfordulásból János kilencvenöt alkalommal használta ezt a szót: János evangéliumában hatvannyolcszor, János első levelében huszónháromszor, János második levelében egyszer és Jelenések könyvében háromszor.

2. Meghatározás

A görög *kosmos* szó száznyolcvanhétszeri előfordulásából meghatározhatjuk a szó jelentését és leírását. A *kosmos* szó a renddel kapcsolatos. Rendet jelent, nem káoszt. Jelentése tehát: az a rendezett, Istent nélkülöző rendszer, amelynek vezetője Sátán. Ez a „*kosmos*” világ.

A *kosmos* szó erkölcsi értékkel bír. Mivel Istent nélkülözi, a világiasság elve vonatkozik rá. A *kosmos* jellegét tekintve istenellenes. A világban, vagyis *kosmosban* élő hívők rendszeresen kapcsolatba kerülnek a kozmosz rendszerével.

A *kosmos* szó átfogóbb meghatározása, amely figyelembe veszi a szó újszövetségi alkalmazását, így hangzik: „A *kosmos* olyan kiterjedt rend vagy rendszer, amelyet Sátán mozdit elő, az ő elgondolásaihoz, céljaihoz és módszereihez idomul, magában foglalja a kormányzást, a konfliktusokat, a fegyverkezést, féltékenykedést, oktatást, kultúrát, az erkölcs vallásait és a büszkeséget.”

Ez az a világ, amelyben jelenleg élünk (II. Péter 3:5-7). Sátán ezt alkalmazza, és ez az a fő terület, ahol Sátán munkálkodik.

3. A kosmos tana

A *kosmos* szó száznegyvenhét előfordulásából levezethetjük a kozmosz tanát, amely kilenc dolgot tanít.

a. Sátán uralma a kosmos fölött

A *kosmos* tanában az első lényeges dolog az, hogy Sátán irányítása alatt áll. Sátánnak hatalma van e világ országai fölött (Lukács 4:5-7). Sátán *e világ fejedelme* (János 12:31, 14:30, 16:11). Sátán *e kor istene* (II. Korinthus 4:4). Sátánt úgy jellemzik, mint *aki e világban van* (I. János 4:4). János apostol szerint a világ a gonoszban vesztegel; vagy szó szerinti értelmezésben: a világ vagy a kozmosz a gonosz „ölében hever”. A *kosmos* tehát Sátán uralma alatt áll.

b. A gonosz teljessége a kosmosban

A *kosmos* tanában a második dolog az, hogy az teljességében, egészében gonosz. Pál azt mondta, hogy a *bűn belépett a világba* vagy a *kosmosba* (Róma 5:12). A *kosmos* nem ismeri Istent (I. Korinthus 1:21) és nem ismeri a Messiást (I. Korinthus 2:8). Pál beszél *e világ vagy kosmos paráznáiról* (I. Korinthus 5:10). A *kosmos ellensége Istennek* (Jakab 4:4). Péter beszél *a romlottásról, ami a világban, a kosmosban van* (II. Péter 1:4), és e világ *szennyéről* (II. Péter 2:10). Ennek a világnak vagy *kosmosnak az Antikrisztus lelke van meg* (I. János 4:3). Ezért a *kosmos* teljességében gonosz.

c. A kísértés területei a kosmosban

A *kosmos* tanában a harmadik dolog Sátán a kozmoszra vonatkozó vállalkozása, vagyis a kísértés három területen: *a test kívánsága, a szemek kívánsága, és az élet kérdése (büszkesége)* (I. János 2:16).

d. A kosmos vágyai

A *kosmos* tanában a negyedik dolog a *kosmos* vágyaira vonatkozik. Három ilyen van: először is, a világ gazdagságra vágyakozik (Márk 4:19); másodsor, a világ biztonságra vágyakozik (I. Korinthus 7:29-31), ám Isten nélkül; és harmadszor, a világ anyagi javakra vágyik (Jakab 2:5), nem pedig lelki dolgokra.

e. A kosmos tehetetlensége

A *kosmos* tanában az ötödik dolog a *kosmos* tehetetlensége. A *kosmos* a lelki dolgokkal kapcsolatban tehetetlen. A világ nem ismeri az Atyát (János 17:25), és a *kosmos Isten nélkül való* (Efézus 2:12). A világ nem ismeri és nem is hallja Istent (I. János 3:1, 4:5-6).

f. Isten szeretete a kosmos iránt

A *kosmos* tanában a hatodik dolog az, hogy mindenek ellenére Isten szereti a kozmoszt, szereti a világot: *Mert úgy szerette Isten a világot, hogy az Ő egyszülött Fiát adta* (János 3:16). Mivel Isten szerette a *kosmost*, elküldte a Fiát a *kosmosba* (I. János 4:9).

g. A Fiú programja a kosmosra

A *kosmos* tanával kapcsolatos hetedik dolog az, hogy a Fiú programja nem a *kosmosból* származott. A *kosmosba* lett küldve, de nem a *kosmosból* való volt. A Messiás azért jött, hogy kimentse a hívőket a *kosmosból* (János 12:46). A Szentlélek *meg fogja győzni a kosmost* (János 16:8). A messiási királyság nem *e kosmosból* való lesz (János 18:36).

h. A hívő helye a kosmosban

A *kosmos* tanát illetően a nyolcadik dolog az, hogy a hívők sem a *kosmosból* valók. A világ, a *kosmos* inkább *gyűlölni* fogja őket (János 15:18-19). A hívőkre *nyomorúság* vár a világban (János 16:33), *mert nem e világból valók* (János 17:14,16), bár *a világba lettek küldve* (János 17:18). Bár a hívők a világban vannak, tisztán maradnak a világtól (Jakab 1:27). A világ gyűlölni fogja őket (I. János 3:13), s mégis hit által képesek *legyőzni a világot* (I. János 5:7).

i. A kosmos átmeneti természete

A *kosmos* tanával kapcsolatban a kilencedik dolog az, hogy a *kosmos* átmeneti; az a sorsa, hogy véget érjen. *Isten ítélete alatt áll* (Róma 3:19), és elmúlik (I. Korinthus 7:31). A világ kárhozat alatt áll (I. Korinthus 11:32), és egy nap a *kosmos* majd elég (II. Péter 3:10). A világ vagy a *kosmos* elmúlik annak *kívánságaival együtt* (I. János 2:17).

B. Sátán munkája az Ószövetségben

Sátán munkájának második kategóriája az Ószövetségben végzett munkája. Itt nyolc specifikus dolgot kell megemlítenünk.

1. Sátán: a bűn szerzője

Az első dolog az, hogy Sátán volt a bűn szerzője; ő volt az első bűnös.

2. Sátán: az ember bukásának okozója

A második dolog az, hogy Sátán okozta az ember bukását. I. Mózes 3:1-8 leírja annak részleteit, hogy hogyan kísértette meg Sátán Évát, majd Éva válaszát, és utána Ádám válaszát is. János 8:44-ben Sátán neve *gyilkos*, vagy szó szerint „emberölő”, mivel megkísértette Ádámot és Évát, és ezzel a fizikai halál az emberi tapasztalat részévé vált. II. Korinthus 11:3-ban Pál kijelenti, hogy Sátán *megcsalta* Évát, majd I. Timóteus 2:14-ben megismétli ezt a kijelentést. Sátán volt az, aki az Ószövetségben az ember bukását okozta.

3. Sátán: Jób vádlója

Harmadik munkája az Ószövetségben az, hogy vádoljon. Azzal vádolta Jóbot, hogy nem a megfelelő motiváció miatt szerette Istent (Jób 1:6-12, 2:1-6).

4. Sátán: Jób kínozója

Sátán negyedik munkája az Ószövetségben az volt, hogy Jóbot kínozza. Gyötörte Jób tulajdonát és családját (Jób 1:13-19) és magát Jóbot is fizikailag (Jób 2:7-8).

5. Sátán: a vitázó

Sátán ötödik munkája az Ószövetségben az volt, hogy amikor Mózes meghalt, vitázott Mihállal, az arkangyallal Mózes teteme fölött (Júdás 9). Júdás nem írja le pontosan, hogy

miért is akarta Sátán magának Mózes testét, bár ismerve Izrael hajlamát a bálványimádásra, lehet, hogy mindenkivel tudatni akarta, hol van eltemetve Mózes, hogy a hely az imádat központjává váljon. Ám a vitát elveszítette.

6. Sátán: a motiváló

Sátán hatodik munkája az Ószövetségben az volt, hogy *rávette Dávidot Izrael megszámlálására*, bár ez ellentétben állt Isten törvényével (I. Krónika 21:1). Ennek az lett az eredménye, hogy a nemzet ítélet alá esett.

7. Sátán: Izrael vádlója

Sátán hetedik munkája az volt, hogy Izraelt vádolja az Ószövetségben. Ahogyan ma a szenteket vádolja, úgy vádolta Izraelt is az Ószövetségben (Zakariás 3:1-2).

8. Sátán jelenléte a hitetlen ítéletekor

Sátán nyolcadik munkája az Ószövetségben az volt, hogy jelen lehetett a nem hívők ítéletekor (Zsoltárok 109:6).

C. Sátán munkája Istennel kapcsolatban

A harmadik kategória az Írásban Sátán munkájára vonatkozóan az Istennel kapcsolatos munkája. Ezt a munkát két területen látjuk.

1. Szembenállás Isten személyével

Az első terület az, hogy Sátán szemben áll Isten személyével. I. Mózes 3:1-5-ben Éva előtt támadta Isten igazmondását és szándékait. I. János 3:10-12 szerint Isten *igazságosságával* ellenkezik.

2. Szembenállás Isten programjával

A második terület az, hogy Sátán szemben áll Isten programjával. A hamisítás eszközével szemben áll Isten programjával. Az ötödik akarata, *olyanná leszek, mint a Magasságos*, azt mutatja, hogy Sátán a mester hamisító. Tudta, hogy ő nem lehet a Magasságos, így egyszerűen azt a vágyát fejezte ki, hogy *olyan legyen, mint a Magasságos*. Ahhoz, hogy ezt megtegye, életbe léptette saját hamisítvány programját, amelynek öt oldala van.

a. Hamisított vallás

Az első pont a hamisított vallás (II. Korinthus 11:13-15, Jelenések 2:9,13). Ez a hamisított vallás nem feltétlenül a nyilvánvaló hamis vallásokat jelenti, hanem gyakran olyasvalami, ami nagyon is hasonló az újszövetségi hithez.

b. Hamisított messiások

A második pont a hamisított „messiások”. Két módon állít elő hamis messiásokat.

Először is úgy, hogy egy ugyanolyan fajtájú *másik Jézust* prédikál, egy olyan Jézust, aki nagyon hasonlít az Újszövetség Jézusára. II. Korinthus 11:4-ben, amikor Pál egy *másik Jézusról* beszél, a görög szó, amit használ a *másik* kifejezésre, az „egy másik ugyanabból a fajtából”.

A második mód, ahogyan meghamisítja a Messiást az, hogy egy nap létrehozza az *Antikrisztust* (I. János 2:18,22, 4:3).

c. Hamisított követők

A hamisítvány program harmadik pontja az, hogy hamisított követői vannak (Máté 13:38-39). Ezek a hamisított követők olyanok, mint a *konkoly*, ami nagyon hasonlít a búzára és nehéz megkülönböztetni őket egymástól. Hasonlóképpen a hamisított követők sem a egyértelmű sátánimádók, hanem olyanok, akik nyilvánosan megerősítik a Messiásba vetett hitüket, bár alattomban megtagadják.

d. Hamisított teológia

Hamisítvány programjának negyedik pontja az, hogy hamisítvány doktrína rendszere van, hamisított rendszerezett teológia (I. Timóteus 4:1-3, Jelenések 2:24).

e. Hamisított csodák

Hamisítvány programjának ötödik pontja az, hogy képes hamis csodákat létrehozni (Máté 7:22-23, II. Thesszalonika 2:8-11). Ezek a csodák valóságok, ám abban az értelemben hamisítványok, hogy azok, akik cselekszik őket, azt állítják, hogy Jesua nevében teszik mindezt, de valójában nem Jesua csodái ezek.

D. Sátán munkája a Messiás életében

Sátán munkájának negyedik kategóriája a Messiás életében végzett munkája. Itt hat dolgot említhetünk meg.

1. Megprófétált konfliktus

Elsőként, az I. Mózes 3:15-ben található legelső messiási prófécia megjövendölte a Jézus és Sátán közötti konfliktust: *az neked fejedre tapos, te pedig annak sarkát mardosod.*

Ezt a Messiás élete során bekövetkező, Jézus és Sátán közötti konfliktust jó előre megjövendölték.

2. Sátánnak a Messiás életére törő kísérletei

Másodszor, amint Jesua megszületett, a konfliktus igazán komolyra fordult. Sátán megpróbálta csecsemőként megölni Jesuát Betlehemben. Ennek részleteit Máté 2:1-18-ban találjuk, amely feljegyzi, hogy Nagy Heródes hogyan próbálta meg megöletni a gyermeket; ezt Jelenések 12:4 szerint Sátán ihlette.

3. Sátán megkísérti a Messiást

Harmadszor, Sátán megkísértette Jézust, hogy megpróbálja rávenni a bűnre (Máté 4:1-11, Márk 1:12, Lukács 4:1-13).

4. Sátán embereket használ a Messiás munkája ellen

Negyedszer, Sátán gyakran embereket használ arra, hogy megpróbálja megakadályozni a Messiás munkáját; megpróbált embereket használni arra, hogy megakadályozzák azt a messiási célt, hogy Jézus kereszthalált haljon. Máté 2:16-ban Heródest használta, Máté 16:23-ban Pétert, és János 8:44-ben és 59-ben pedig a tömegeket.

5. Sátán motiválta azt, hogy Péter megtagadta Jézust

Sátán indította Pétert arra, hogy háromszor megtagadja Jézust (Lukács 22:31).

6. Sátán felelőssége Júdás árulásában

Hatodszor, Sátán részben felelős volt abban, hogy Júdás elárulta Jesuát. Sátán javasolta Júdásnak, hogy elárulja őt (János 13:2), s később Sátán Júdásba költözött (János 13:27). Júdás

nem pusztán démonizált volt, hanem maga Sátán volt benne. Ezért nevezi János 17:12 *a veszedelem fiának*, s mivel Sátán belépett Júdásba, az árulás biztos volt.

E. Sátán munkája a pogány nemzetekkel kapcsolatban

Sátán munkájának ötödik kategóriája a pogány nemzetek között végzett munkája. Itt hat dolgot említhetünk meg.

1. Sátán okozza a nemzetek bukását

A népek között Sátán első munkája az, hogy ő az, aki tapossa őket (Ézsaiás 14:12). Néha a nagyhatalmú nemzetek elbuknak, és harmad-, negyed- vagy ötöd rangú hatalmakká válnak Sátán munkája miatt, aki a világ országait irányítja.

2. Sátán megtéveszti a nemzeteket

Sátán második munkája a nemzetek között az, hogy megtéveszti őket (Jelenések 12:9, 20:3).

3. Sátán befolyásolja a nemzeteket

Sátán harmadik munkája az, hogy befolyással bír az emberi kormányok fölött a pogány nemzetekben (Dániel 10:13,20; Máté 4:8-9; Efézus 6:12).

4. Sátán hatalmazza fel az Antikrisztust

Sátán negyedik munkája a nemzetek között az, hogy a világ fölötti tekintélyét át fogja adni az Antikrisztusnak. Egykor Jézusnak ajánlotta föl ezt a hatalmat, ha Jézus cserébe csak egyszer is imádta volna Sátánt, ám Jézus elutasította az ajánlatot. Sátán újra ajánlatot tesz majd, ám ezúttal az Antikrisztusnak, aki el is fogadja (Jelenések 13:2,4).

5. Sátán gyűjti össze a seregeket a végső konfliktusra

Sátán ötödik munkája a nemzetek között az, hogy ő gyűjti össze a nemzetek seregeit a végső konfliktusra, az armageddoni hadjáratban (Jelenések 16:12-16).

6. Sátán vezeti a pogányokat a végső felkelésben

A nemzetek közötti hatodik munkája az, hogy miután Sátánt kiengedik ötödik lakhelyéről, a *mélységből*, ő lesz az, aki elhitei a pogányokat a messiási királyság idején, és ő vezeti ezeket az embereket egy utolsó felkelésben (Jelenések 20:7-10).

F. Sátán munkája Izraellel kapcsolatban

A hatodik kategória Sátán munkája Izraellel kapcsolatban. Egyszerűen fogalmazva, ő Izrael ellensége (I. Krónika 21:1; Zakariás 3:1-2).

G. Sátán munkája a nem hívőkkel kapcsolatban

Sátán munkájának hetedik kategóriája a nem hívőkön és a nem hívők között végzett munkája. Itt Sátánnak nyolc sajátos munkáját sorolhatjuk fel a nem hívők között.

1. Sátán megpróbálja megakadályozni azt, hogy higgyenek az evangéliumnak

Első munkája itt az, hogy megpróbálja megakadályozni a nem hívőket abban, hogy elfogadják és elhiggyék az evangéliumot. Ahol az evangéliumot hirdetik, Sátán vagy ügynökei ott vannak, hogy visszatartsák az embereket attól, hogy elhiggyék azt. Ezt kétféleképpen teszi. Először is, megpróbálja a szívbe vetett evangéliumi magot elrabolni (Máté 13:19, Márk 4:5, Lukács 8:13). Másodszor, Sátán megpróbálja megakadályozni az evangélium elfogadását azáltal, hogy megvakítja a hitetlen értelmét, így amikor az hallja az evangéliumot, nem fogja fel pontosan, hogy miről is van szó (II. Korinthus 4:3-4).

2. Sátán elősegíti a hazugsághoz való vonzalmat

A második munka, amit Sátán a nem hívők körében végez az, hogy elősegíti a hazugsághoz való vonzalmat. Ezt kétféleképpen teszi. Először is, Sátán beleneveli az emberekbe a hamis vallásos rendszereket és hamis tanokat tanít nekik, amelyek megelégitik őket (I. Timóteus 4:1-3, I. János 4:1-4). A másik mód, ahogyan elősegíti a hazugsághoz való vonzalmat, az, hogy hamis életmódokat tanít nekik, amelyeknek leírását Efézus 2:1-3-ban és I. János 2:15-17-ben találjuk.

3. Sátánnak hatalma van a nem hívők halála felett

A nem hívők közötti harmadik munkája az, hogy a nem hívők esetében hatalma van a halál fölött. Az Ószövetség történelme folyamán Sátánnak hatalma volt a halál fölött mind a hívőkre, mind pedig a nem hívőkre vonatkozóan. Ám amikor Jesua meghalt és belépett a halál szférájába, áthaladt a halálon és elvette a halál kulcsait Sátántól, legalábbis a hívők esetében. Sátánnak többé nincs hatalma a hívő halála fölött, kivéve egyetlen esetben, amit később vitatunk meg.

Bár Sátánnak - egyetlen egy esetet kivéve -, többé nincs hatalma a hívők halála fölött, a nem hívők halála fölötti hatalom még mindig az övé. Zsidókhöz írt levél 2:14 és Jelenések 1:18 beszél erről, amikor a halálfélelmet említi és *a kulcsok elvételét*. A szövegkörnyezetből nyilvánvaló, hogy *a halál kulcsai* és a halálfélelem csakis a hívőkre vonatkozóan vétetett el, nem a hitetlenekre vonatkozóan. Sátánnak hatalma van a nem hívők halála fölött.

4. Sátán szenvedést és elnyomást okoz

Sátán negyedik munkája a nem hívőkkel kapcsolatban az, hogy szenvedést és elnyomást okoz. Nem minden szenvedésnek és elnyomásnak Sátán az okozója, de néha igen (Lukács 13:16, Apostolok Cselekedetei 10:38).

5. Sátán nem hívőket vet a hívők közé

Sátán ötödik munkája a nem hívőkre vonatkozóan az, hogy nem hívőket vet a hívők közé (Máté 13:25-39). Nem nyilvánvaló, hogy ezek nem is hívők, mert ebben a szövegkörnyezetben ők olyanok, mint a *konkoly* a búza között; nagyon hasonlóak a hívőkhöz, és pusztán külsőleg alapján hívőknek tűnnek. Ám ők valójában *konkoly*; van bennük valami hamis és nincsenek igazán megtérve. Sátán nem hívőket vet a hívők közé.

6. Sátán nem hívőket használ az evangélium elferdítésére

Sátán hatodik munkája a nem hívők között az, hogy őket használja az evangélium elferdítésére, megrontására (Apostolok Cselekedetei 13:8-10).

7. Sátán energizálja saját szolgálóit

Sátán hetedik munkája a nem hívőkkel kapcsolatban az, hogy energizálja saját szolgálóit; megvannak a saját maga által előállított szolgálói, akiket betölt és irányít. II. Korinthus 11:13-15 szerint Sátánnak ezen szolgálóiról nem nyilvánvalóan derül ki, hogy azok, mint például akik Sátán gyülekezeteit vezetik. Ők olyan szolgálók, akik *átváltoztatják magukat*, hogy a Messiás szolgálóinak tűnjenek. Sátán ezen szolgálói *átváltoztatják magukat*, hogy úgy hangozzanak és úgy tűnjenek, mintha a Messiás valódi szolgálói lennének azért, hogy végrehajthassák hitetésüket.

8. Sátán nem hívőket használ arra, hogy ellenszegüljenek az evangéliumnak

Sátán nyolcadik munkája az, hogy különböző módokon nem hívőket használ arra, hogy ellenszegüljenek az evangéliumnak, akár aktív, akár passzív módon (Jelenések 2:9-10,13).

H. Sátán munkája a hívőkkel kapcsolatban

Sátán munkájának nyolcadik kategóriája a hívőkkel kapcsolatos munkája. Sátán nagyon aktív ezen a területen, s a Biblia húsz dolgot sorol fel Sátán munkájáról a hívőkkel kapcsolatban.

1. Sátán megrostálja a hívőket

Először, úgy rostálja meg a hívőket, ahogyan ezt Péterrel is tette (Lukács 22:31). Ennek az lett az eredménye, hogy Péter megtagadta Jézust.

2. Sátán akadályozza a hívőket

Másodszor, megakadályozza a hívőket abban, hogy teljesítsék elhívásukat (I. Thesszalónika 2:18).

3. Sátán előnyt szerez a hívőkkel szemben

Harmadszor, előnyt szerez olyan hívőkkel szemben, akik hagyják magukat becsapni, elhitetni (II. Korinthus 2:11).

4. Sátán rászed hívőket

Negyedszer, Sátán elhitet bizonyos hívőket, ahogyan ezt Évával is tette (II. Korinthus 11:3).

5. Sátán gyötri a hívőket

Ötödször, Sátán gyötri a hívőket, ahogyan Pál esetében is tette (II. Korinthus 12:7).

6. Sátánnál van a halál fölötti hatalom az exkommunikált hívők esetében

Hatodszor, fizikai halált mér az exkommunikált hívőre (I. Korinthus 5:5). Korábban említettük, hogy a Messiás munkájának eredményeként, – halálán és feltámadásán keresztül – elvette Sátántól a halál kulcsait a hívőkre vonatkozóan. Sátánnál van a nem hívők halálának hatalma, de a hívők halála fölött nincs hatalma, kivéve ezt az egy esetet. Ez az egy kivétel pedig az a hívő, aki átesett a Máté 18:15-20-ban említett gyülekezeti fegyelmezés négy lépcsőjén. Ennek utolsó lépcsője az exkommunikáció, ami azt jelenti, hogy visszakerül Sátán uralma alá a test pusztítására, és Sátánnak hatalmában áll az exkommunikált hívő életét elvenni. A vers a továbbiakban azt tanítja, hogy ez nem lesz hatással a hívő megváltására; a hívő megtartatik, ám korai lesz a halála, és nem tölti be Isten elhívását az életében. Ez az a *halálos bűn*, amiről János I. János 5:16-ban beszél.

7. Sátán belülről irányít néhány hívőt

Hetedszer, Sátán néhány hívőt belülről irányít. A lehető legrosszabb kifejezés azonban amit erre az állapotra használnak, az a „megszállott” szó, mivel a görögben soha nem használták ezt a szót. A görög szó megfelelő jelentése minden esetben az, hogy „belülről irányított”, vagy „démonizált”. Igen, lehetséges, hogy a hívőket belülről irányítsák.

Apostolok Cselekedetei 5:3-ban például Sátán betöltötte Anániást és Szafirát, és Péter itt ugyanazt a szót használta, amit Pál is használt Efézus 5:18-ban, amikor azt mondta: *teljesedjete be Szentlélekkel*. Tehát a *beteljesedés* azt jelenti, hogy „belülről irányított”, és ez esetben Sátán irányította őket belülről.

Efézus 4:27-ben Pál arra int, hogy *ne adjatok helyet az ördögnek*. A görög *hely* szó katonai kifejezés, jelentése „hídfőállás”. Ne adjatok talpalatnyi helyet sem az ördögnek. Amikor egy hadsereg megtámadja az ellenséget, először egy hídfőállást, vagyis irányító helyet foglalnak el az ellenség területén. Amikor már rendelkeznek ezzel az irányítási területtel, képesek fedezni az erősítésként érkezőket. Ha a hívő ad egy talpalatnyi helyet az ördögnek, akkor az ördög belülről képes irányítani őt. Ezt II. Timóteus 2:26 is megerősíti. Sátán igenis irányít néhány hívőt.

8. Sátán hadakozik a szentek ellen

Nyolcadszor, Sátán hadakozik a szentek ellen (Efézus 6:10-18), ezért kell a hívőknek *Isten teljes fegyverzetét* magukra ölteniük.

9. Sátán vádolja a hívőket

Kilencedszer, Sátán vádolja és rágalmazza a hívőket Isten trónja előtt (Jelenések 12:10).

10. Sátán kételyt ébreszt a hívő elméjében

Tizedszer, Sátán elveti a kételyt a hívő elméjében Isten igazságával és igazmondásával kapcsolatban, ahogyan Évával is tette (I. Mózes 3:1-5).

11. Sátán üldöztetést szít

Tizenegyedszer, Sátán üldöztetést szít a hívők ellen (Jelenések 2:10).

12. Sátán beszivárog a gyülekezetbe

Tizenkettedszer, Sátán kétféle módon szivárog be a gyülekezetbe. Az egyik mód a hamis tanítványokon keresztül, mint a *konkoly* Máté 13:38-39-ben. A másik módja a gyülekezetbe való beszivárgásnak a hamis tanítók, akik egy másik, ugyanolyan fajta Jézust prédikálnak (II. Korinthus 11:13-15, II. Péter 2:1-19).

13. Sátán elősegíti a gyülekezeti megoszlást

Tizenharmadszor, Sátán megoszlást szít a gyülekezetekben, és sok esetben sátáni befolyás miatt szakad szét a gyülekezet (II. Korinthus 2:1-11).

14. Sátán megkísérti a hívőket

Tizennegyedszer, Sátán megkísérti a hívőket (I. Thesszalónika 3:5). Ez Sátán egyik fő munkája a hívők között, s legalább hat területen kísérti meg a hívőket. Először megkísérti a hívőket arra, hogy hazudjanak (Apostolok Cselekedetei 5:3). Másodszer, a szexuális bűnök elkövetésére kísérti meg a hívőket (I. Korinthus 7:5, I. Timóteus 5:11-15). Pál megtiltja a férjnek és feleségnek azt, hogy túl hosszú időn át megtartóztassák magukat egymástól, nehogy Sátán megkísértse őket ezen a területen (I. Korinthus 7:3-5). Harmadszor, Sátán megkísérti a hívőket arra, hogy specifikus bűnöket kövessenek el (I. Péter 5:8). Negyedszer, megkísérti a hívőket arra, hogy a világ dolgaival foglalatossodjanak (I. János 2:15-17, 5:19). Ötödször, Sátán megkísérti a hívőket, hogy a spirituális dolgok tekintetében büszkévé váljanak, s ezen a területen a hívő ugyanabba a bűnbe esik, ami Sátán bukását okozta (I. Timóteus 3:6). Hatodszer, megkísérti a hívőket arra, hogy az emberi bölcsességre és erőre támaszkodjanak, ahelyett, hogy az isteni bölcsességre támaszkodnának (I. Krónika 21:1-8).

15. Sátán felfalja a hívőket

Tizenötödször, Sátán felfalja, elnyeli a hívőket, ami azt jelenti, hogy olyan mélyre rántja a hívőket a bűnbe, hogy néha soha nem képesek kikerülni onnan (I. Péter 5:8).

16. Sátán elhitei a hívőket

Tizenhatodszor, elhite néhány hívőt, mert hamis Jesuát prédikál (II. Korinthus 11:3-4) és a *világosság angyalaként* jelenik meg (II. Korinthus 11:14).

17. Sátán ráveszi a hívőket arra, hogy elveszítsék a hitüket

Tizenhetedszer, Sátán felelős néhány hívő hitének tönkretételéért olyannyira, hogy azok teljesen elveszítik a hitüket (I. Timóteus 1:19-20). Szerencsére a hívő még ekkor sem veszíti el megváltását.

18. Sátán megpróbálja legyőzni a hívőket

Tizennyolcadszor, Sátán a démonai segítségével megpróbálja legyőzni a szenteket (Efézus 6:10-12).

19. Sátán visszaél az Írással

Tizenkilencedszer, Sátán még az Írással is visszaél. Képes pontosan idézni az Írást, ám helytelenül használja abban az értelemben, hogy vagy a szövegkörnyezetéből kiragadva idézi, vagy helytelenül alkalmazza, mint ahogyan azt Jézus esetében is megpróbálta (Máté 4:5-6, Lukács 4:9-11).

20. Sátán eljárásai a hívők ellen

Huszadszor, Sátán négy sajátos eljárást használ a hívők ellen. Először is, fondorlatokat (magyarban *szándék* – a szerk.) és különleges terveket használ, hogy csapdába ejtse a hívőt (II. Korinthus 2:11).

Másodszor, *ravaszságot* használ (Efézus 6:11). Harmadszor, *csapdákat* állít fel (I. Timóteus 3:7, II. Timóteus 2:26). Negyedszer, csodákat és *hazug jeleket* (II. Thesszalonika 2:9). Hatalmában áll csodákat tenni, s arra használja ezt a hatalmát, hogy a szentek ellen munkálkodjon.

21. Sátán munkája a jövőben

Sátán munkájának kilencedik része a jövőben végzett munkája. Itt röviden öt dolgot említhetünk. Először is, a jövőben háborút vív Izrael ellen (Jelenések 12:13-17). Másodszor, Sátán fogja energizálni az Antikrisztust azért, hogy az hatalomra jusson (II. Thesszalonika 2:9, Jelenések 13:1-10). Harmadszor, Sátán lesz az, aki felemeli a hamis prófétát (Jelenések 13:11-18). Negyedszer, összegyűjti a nemzeteket az armageddoni hadjáratra (Jelenések 16:12-16). Ötödös, a millennium után elhitei a népeket, hogy részt vegyenek egy utolsó, Isten tekintélye elleni lázadásban (Jelenések 20:7-9).

IX. SÁTÁN ÍTÉLETE

Sátán hét ítéleten esik át a múltban, a jelenben és a jövőben.

A. Sátán ítélete a bukásakor

Sátán első ítélete akkor történt, amikor bukása alkalmával elkövette első bűnét (Ezékiel 28:16). Az első ítélet eredménye az volt, hogy elveszítette első két pozícióját és lakhelyét. Először is elveszítette *felkent oltalmazó kerub* pozícióját, a kupola szerepét Isten trónja fölött, és elveszítette pozícióját, mint Isten trónjának őrzője. Másodszor, elveszítette a tekintélyét a bolygó fölött, amikor az még Éden ásványi kertje volt.

B. Sátán ítélete az Édenben

Második ítélete az Édenben történt, miután megkísértette Ádámot és Évát. Ezt az ítéletet I. Mózes 3:15-ben találjuk, ahol Isten ezt mondta Sátánnak: *És ellenségeskedést szerzek közötted és az asszony között, a te magod között, és az ő magva között: az neked fejedre tapos, te pedig annak sarkát mardosod.*

Az ítélet szerint az asszony, akit megkísértett, s ami által a bűn és a halál az emberi tapasztalat részévé vált, magot hoz létre. Az évszázadok során ennek az asszonynak, Évának a leszármazottja lesz az, aki legyőzi Sátánt és életet, helyreállást, megváltást hoz az emberiségnek. Eljön a nap, amikor az asszony magja szétzúzza Sátán fejét.

C. Sátán ítélete a Messiás keresztnél

Sátán harmadik ítélete a keresztnél történt. Amikor a Messiás meghalt Sátán ítéletet szenvedett el. Sátán tudta, hogy ez megtörténik, ezért tett meg minden tőle telhetőt, hogy visszatartsa a Messiást a kereszttől. Folyamatosan azon volt, hogy Jesuát idő előtt, vagy a nem megfelelő módszerrel öljék meg, például kard által, vagy megkövezéssel. Ám minden erre irányuló kísérlete kudarcot vallott, mert *még nem érkezett el az ő órája*. Amikor végül elérkezett a Messiás az órája, és amikor Jesua haldoklott a kereszten, többé már nem Sátánnál volt az irányítás, hanem a Messiásé volt az abszolút uralom. A kereszt, mely váltságot szerzett az emberiségnek, ítéletet hozott Sátánra.

Lukács 10:18-ban Jézus megjövendölte, hogy ez megtörténik: *Ő pedig monda nékik: Látám a Sátánt, mint a villámlást lehullani az égből.*

János 12:31-ben Jesua azt mondta, hogy az általa elvégzett munka miatt *most vettetik ki e világ fejedelme.*

Később, János 16:11-ben azt mondta: *e világnak fejedelme megítéltetett.*

Kolossé 2:14-15-ben a keresztre visszatekintve így szól: a Messiás... *Lefegyverezte a fejedelemségeket és a hatalmasságokat*, akiknek egyike Sátán.

Jézus a halálával és feltámadásával hatálytalanította az ördög hatalmát a hívő halála fölött (Zsidókhoz írt levél 2:14-15).

Halálával Jesua lerontotta az ördög munkáit (I. János 3:8).

Ez az első három ítélet Sátánon mind a történelem része mára, ám van még négy eljövendő ítélet.

D. Sátán ítélete a nagy nyomorúság közepén

Sátán negyedik ítélete a nagy nyomorúság közepén lesz meg, amikor is kivettetik jelenlegi lakhelyéről, az atmoszférikus mennyből és levettetik negyedik lakhelyére, a földre. A nagy nyomorúság második felére a földre lesz korlátozva (Jelenések 12:7-9) azért, hogy többé ne lehessen menetele a mennybe (Jelenések 12:10-12a).

E. Sátán ítélete a nagy nyomorúság végén

Sátán ötödik ítélete az lesz, hogy bebörtönzik a *mélységbe* a millennium idején, s ez lesz az ötödik lakhelye (Jelenések 20:1-3).

F. Sátán ítélete a nagy fehér trónnál

Sátán hatodik ítélete a nagy fehér trónnál lesz, ahol Sátánt az egyház ítéli el. Pál azt mondta, hogy az egyház angyalokat fog megítélni (Róma 16:20, I. Korinthus 6:2-3). Az egyház nem ítélkezik a jó angyalok fölött, hiszen ők nem vétkeznek és esetükben nincs szükség ítéletre. Ám a bukott angyalokat elítélik és köztük lesz Sátán is. Az egyház fogja elítélni a nagy fehér trónnál.

G. Sátán ítélete a tűznek tavaiban

Sátán hetedik, és egyben utolsó ítélete a tűznek tava lesz, ami a hatodik lakhelye lesz (Máté 25:41, Jelenések 20:10).

X. A HÍVŐ FELELŐSSÉGE

Korábban, amikor Sátán a hívőkkel kapcsolatos munkáját vitattuk meg rámutattunk, hogy Sátán húsz különböző módon támadja a hívőket. Ám a hívők nem maradtak védtelenül. Számos védelem létezik, amelyet megemlíthetünk.

A. A hívő fegyverzete

A hívő elsődleges védelme *Isten fegyverzete* (Efézus 6:10-18, I. János 2:14). „Mi is tulajdonképpen *Isten fegyverzete*?” *Isten fegyverzete* az Írásban szerepel. Minél inkább tanulmányozzuk, memorizáljuk az Írásokat és elmélkedünk azokon, a hívő annál inkább védelemre lel, „felfegyverkezik”. Segít a Sátán elleni harcban az, ha tudjuk, hogy mit mond az Írás különböző témákkal kapcsolatban. Amikor Jézus megkísértetett, mindhárom kísértésben az Írást idézte, így volt képes ellenállni Sátánnak. Ez volt *Isten fegyverzete* a Messiás számára és ez a hívők *fegyverzete* is.

B. A hívő hatalma

A hívő második védelme az, hogy hatalmában áll *ellenállni* Sátánnak, és a hívőket három rész is buzdítja erre: Jakab 4:7, I. Péter 5:9 és Efézus 6:10-18. A hívők soha nem azt a parancsot kapják, hogy „feddjék meg Sátánt” vagy „kötözzék meg Sátánt”, hanem azt, hogy *álljanak ellen* neki. Az *ellenállás* legjobb módja ismét az Írás, tudni azt, hogyan kell alkalmazni a megfelelő Írást abban a specifikus kísértésben, amivel az ember szembekerül.

C. A hívő ébersége

A hívő harmadik védelme az, hogy résen van, éber. Ébereknek kell lennünk, hogy felismerjük azt, ahogyan Sátán működik, és készen kell lennünk vele szemben (I. Péter 5:8).

D. A hívő közbenjárója

A hívők negyedik védelme nem aktív, hanem passzív: a Messiás *közbenjárása*. Közbenjár a hívőkért a *gonosz* ellenében (János 17:15, Róma 8:34, Zsidókhöz írt levél 7:25).

E. A hívő rendelkezésére álló elvek

A hívők ötödik védelme három elv, amelyre emlékeznünk kell akkor, amikor Sátánnal és spirituális háborúsággal van dolgunk.

Az első elv az, hogy a hívőknek nem szabad lekicsinylően, vagy semmibe vevő módon beszélniük Sátánról (Júdás 8-9). Még Mihály, az arkangyal sem vádolta gúnyosan Sátánt. Egyszerűen átadta az egész ügyet az Úrnak. Így senkinek nem szabadna Sátánt megfeddve,

Sátánt megkötözve vagy gúnyolva cselekednie. A hívőknek nem szabad lekicsinylően beszélniük róla.

A második elv a hívők számára Sátánnal és a spirituális háborúsággal kapcsolatban az, hogy emlékeznünk kell arra, hogy Isten használja Sátánt arra, hogy tanítsa a hívőket. Sátán engedélyt kaphat arra, hogy bizonyos fizikai problémákat produkáljon azért, hogy megleckéztessen. Példának okáért Sátán engedélyt kapott Jób nyomorgatására azért, hogy többet tanulhasson Isten teljhatalmú természetéről (Jób 1-2). Sátán engedélyt kapott Pál gyötrésére azért, hogy Pál megtanulja az alázatosságot, s hogy Isten ereje még tökéletesebbé válhat Pál gyengeségében (II. Korinthus 12:7-16).

A hívők számára a harmadik elv Sátánnal kapcsolatban az, hogy Sátán teljhatalmúlag korlátozott. Sátán nem mindenható, s még a hatalmát sem használhatja Isten engedélye nélkül. Isten teljhatalmúlag visszafogja Sátánt; Isten soha nem hagyja, hogy Sátán túl messzire menjen (Jób 1:12, 2:6).